

[Jens Thomsen.]

Statskassen saa hurtigt, det kan lade sig gøre, men jeg finder ikke det foreliggende Lovforslag paatrængende nødvendigt. Det er ogsaa af stor Betydning for Kommunerne, at hele Regnskabsvæsenet og Refusionsbestemmelserne bliver saa enkle og saa lidet indviklede som muligt. Ja, naar Kommunerne kan faa Pengene hurtigere fra Staten, og naar deres Laanemuligheder forbedres, hvad der ogsaa er sket i denne Vinter, bliver de sat i Stand til at holde det gaaende lidt længere, og de kan derved i Virkeligheden blive i Stand til at komme længere ud i Uføret, end de er i Øjeblikket. Men det er jo ikke noget saadant, Kommunerne trænger til. Nej, det, Kommunerne trænger til, er en Lettelse af nogle af de Byrder, som Lovgivningsmagten paalægger dem, men Udviklingen gaar jo i den modsatte Retning. Vi kan blot se, hvordan det vil gaa med Udgifterne i Anledning af Skoleloven.

Det, Kommunerne først og fremmest trænger til, er, at deres Skatteydere faar Indtægter og Skatteeyne. Men her svigter Landbrugets Repræsentanter efter min Mening deres Opgave. Havde Venstre øvet en Indsats for at gennemføre Landbrugets retfærdige Krav, der blev enstemmigt fremsat af hele Mejeribruget, saa havde Partiet gjort Kommunerne en større Tjeneste end ved at gennemføre det foreliggende Forslag, der, hvis det gennemføres, vil sætte Kommunerne i Stand til at komme længere ud i Uføret, end de er i Øjeblikket.

Det var bedre, om Landbrugets Repræsentanter var gaaet ind paa Mejeribrugets enstemmige Krav i Stedet for at være passive Tilskuere til det nuværende System, hvor Tantièmeslugere og Monopolindehavere brandskatter baade Arbejder og Bonde. De nævner end ikke at tage en ekstra Afgift af den Biografejers Monopolindtægter, der har en Indtægt af 123 000 Kr. om Aaret, som det her blev oplyst. Mange Landmænd vilde være blevet hjulpet for Livstid, om de een Gang fik en saadan Indtægt, men mange maa gaa fra Hus og Hjem, fordi de trods Flid og Dygtighed ikke paa en god Gaard kan forrente en saadan Gæld. Til Trods herfor tager selv Landbrugets Repræsentanter mere Hensyn til Monopolindehaverne end til Landbrugets berettigede Krav.

Lovforslaget om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsydelse kan vi tiltræde. Det er jo altid bedre at give Arbejde end at give Understøttelse, og det er kun rimeligt at give de Kommuner en Haandsrækning, der vil øve en Indsats derfor, men

en vis Fare er der ogsaa ved dette. Pligten til at skaffe Arbejde flyttes derved endnu mere fra den enkelte Samfundsborger til Kommunalraadene, og det er en umulig og haabløs Opgave for disse at løse. Arbejdsløsheden kan ikke afskaffes gennem Nødhjælpsarbejder og lignende Foranstaltninger, den kan kun afskaffes ved at skaffe de frie Erhverv rimelige Arbejdsbetingelser. Tilvejebringes der saadanne Indtjeningsmuligheder i Erhvervene, at der kan opnaas bedre Løn dér end ved Nødhjælpsarbejde, saa vil alle søge fra det uproduktive til det produktive Arbejde, og kun derved kan der skabes en Aflastning af den store Arbejdsløshed.

Under det nuværende System kan Arbejderne opnaa tarifmæssig Betaling ved at udføre Nødhjælpsarbejde, men de kan ikke opnaa det ved at udføre det allernødvendigste Arbejde, der skal udføres i dette Land, ved at dyrke den danske Jord, som danner Grundlaget for hele Befolkningens Eksistens. Hvis dette unaturlige Forhold blev vendt om, vilde Velstanden i hele Landet gaa op og Arbejdsløsheden indskrænkes eller forsvinde. Men ved at fortsætte og udvide det nuværende System kommer vi som hidtil dybere og dybere ned i Armod og længere og længere ud i Arbejdsløsheden.

Et stort Spørgsmaal er det ogsaa, om der ikke skulde tilvejebringes saadanne Forhold, at alle, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, kom til at udføre noget Arbejde hver Dag. Der er et gammelt Ord, der siger, at Lediggang er Fandens Hovedpude, og Lediggangen er maaske den største Forbandelse, som følger med Arbejdsløsheden. Med et Par Timers Arbejde om Dagen kunde de arbejdsløse jo forskønne Landet, fjerne Ukrudt fra Vejrabatterne, plante Frugttræer eller Blomster eller lignende i Stedet eller anlægge Cyklestier langs Vejene, eller de kunde i alt Fald faa en Times Gymnastik og maaske en god Spadseretur hver Dag. Det vilde i alt Fald være en Haandsrækning til at holde baade Sjæl og Legeme sundt.

I Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Nøhr vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte, at Kommunalraadene bør afværge Misbrugene af Socialloven, for den taaler ikke Misbrug. Det er sikkert rigtigt. Men Kommunalraadene har jo grumme ringe Indflydelse paa Kontrollen med Arbejdsløsheden, og det er ofte saadan, at man til at gennemføre den Kontrol vælger en Mand, der i stor Udstrækning selv lever af Arbejds-